

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2008/105/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 2008

σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

Αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η χημική ρύπανση των επιφανειακών υδάτων συνιστά απειλή τόσο για το υδάτινο περιβάλλον, με επιπτώσεις όπως η οξεία και η χρόνια τοξικότητα για υδρόβιους οργανισμούς, η σφύρευση στο οικοσύστημα και οι απώλειες ενδιαιτημάτων και βιοποικιλότητας, όσο και για την ανθρώπινη υγεία. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στον εντοπισμό των αιτιών της ρύπανσης και να αντιμετωπιστούν οι εκπομπές στην πηγή, με τον τρόπο που κρίνεται ως ο αποδοτικότερος και ο φιλικότερος προς το περιβάλλον.
- (2) Όπως ορίζεται στο άρθρο 174 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος της συνθήκης, η κοινοτική πολιτική για το περιβάλλον πρέπει να βασίζεται στις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, στην αρχή της επανόρθωσης, κατά προτεραιότητα στην πηγή, των καταστροφών του περιβάλλοντος καθώς και στην αρχή «ο ρυπαίων πληρώνει».
- (3) Σύμφωνα με το άρθρο 174 παράγραφος 3 της συνθήκης, κατά την εκπόνηση της περιβαλλοντικής της πολιτικής, η Κοινότητα λαμβάνει υπόψη τα διαθέσιμα επιστημονικά και

τεχνικά δεδομένα, τις συνθήκες του περιβάλλοντος στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας, την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Κοινότητας στο σύνολό της και την ισόρροπη ανάπτυξη των περιοχών της, καθώς και τα πλεονεκτήματα και τις επιβαρύνσεις που μπορούν να προκύψουν από τη δράση και την απουσία δράσης.

- (4) Η απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον⁽³⁾, ορίζει ότι το περιβάλλον και η υγεία καθώς και η ποιότητα ζωής αποτελούν πρωταρχικής σημασίας περιβαλλοντικές προτεραιότητες του προγράμματος αυτού, με ιδιαίτερη έμφαση στην ανάγκη θέσπισης ειδικότερης νομοθεσίας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων.
- (5) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και προβλέπει νέα ειδικά μέτρα για τον έλεγχο της ρύπανσης και για τα πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΠΠΠ). Η παρούσα οδηγία καθορίζει ΠΠΠ σύμφωνα με τις διατάξεις και τους στόχους της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- (6) Σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και ιδίως την παράγραφο 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τα αναγκαία, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφοι 1 και 8 της οδηγίας αυτής, μέτρα για την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικινδύνων ουσιών προτεραιότητας.
- (7) Από το έτος 2000 και μετά, έχουν εγκριθεί πολυάριθμες κοινοτικές πράξεις που αποτελούν μέτρα ελέγχου των εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ για επιμέρους ουσίες προτεραιότητας. Επιπλέον, πολυάριθμα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής άλλων υφιστάμενων κοινοτικών νομοθετημάτων. Συνεπώς, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα μάλλον στην εφαρμογή και την αναθεώρηση των υφιστάμενων μέσων παρά στην πρόβλεψη νέων ελέγχων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 97 της 28.4.2007, σ. 3.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Μαΐου 2007 (ΕΕ C 102 Ε της 24.4.2008, σ. 90), κοινή θέση του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2007 (ΕΕ C 71 Ε της 18.3.2008, σ. 1) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 2008.

⁽³⁾ ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

- (8) Όσον αφορά τους ελέγχους εκπομπών ουσιών προτεραιότητας από σημειακές και διάχυτες πηγές σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, φαίνεται αποδοτικότερο για τα κράτη μέλη και πιο σκόπιμο από άποψη αναλογικότητας να περιλαμβάνουν στο πρόγραμμα των μέτρων που θα αναπτυχθούν για τις περιοχές με λεκάνες απορροής ποταμών σύμφωνα με το άρθρο 11 της ανωτέρω οδηγίας, οσάκις απαιτείται, τα ενδεδειγμένα σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ μέτρα ελέγχου, επιπροσθέτως προς την εφαρμογή της λοιπής υφιστάμενης κοινοτικής νομοθεσίας
- (9) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να βελτιώσουν τις διαθέσιμες γνώσεις και στοιχεία για τις πηγές των ουσιών προτεραιότητας και τους τρόπους με τους οποίους προκαλείται η ρύπανση για να μπορούν να προκρίνονται αποτελεσματικές και εύστοχες επιλογές ελέγχου. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να παρακολουθούν τα ιζήματα και τους ζώντες οργανισμούς, κατά περίπτωση, με τη δέουσα συχνότητα με σκοπό να παρέχουν επαρκή δεδομένα για την αξιόπιστη ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων εκείνων των ουσιών προτεραιότητας που τείνουν να συγκεντρώνονται σε ιζήματα ή/και ζώντες οργανισμούς. Τα αποτελέσματα της παρακολούθησης, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης των ιζημάτων και των ζώντων οργανισμών, θα πρέπει, στο βαθμό που απαιτείται από το άρθρο 3 της απόφασης αριθ. 2455/2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽¹⁾, να καθίστανται διαθέσιμα για να ενημερώνονται οι μελλοντικές προτάσεις της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφοι 4 και 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- (10) Η απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ ορίζει τον πρώτο κατάλογο 33 ουσιών ή ομάδων ουσιών στις οποίες έχει δοθεί προτεραιότητα για δράση σε κοινοτική κλίμακα. Ορισμένες από τις εν λόγω ουσίες προτεραιότητας έχουν οριστεί ως επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας, για τις οποίες τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τα απαιτούμενα μέτρα με σκοπό την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών. Για ουσίες που απαντούν στη φύση ή παράγονται από φυσικές διεργασίες είναι αδύνατη η παύση ή η σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών από όλες τις δυναμικές πηγές. Ορισμένες ουσίες επανεξετάστηκαν και θα πρέπει να ταξινομηθούν. Η Επιτροπή θα πρέπει να συνεχίσει να επανεξετάζει τον κατάλογο ουσιών προτεραιότητας, αποδίδοντας προτεραιότητα στις ουσίες που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο μέτρων, βάσει των συμφωνημένων κριτηρίων τα οποία καταδεικνύουν τον κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον, ή μέσω αυτού, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπει το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και να υποβάλλει, εφόσον είναι σκόπιμο, προτάσεις.
- (11) Προς το συμφέρον της Κοινότητας και για την αποτελεσματικότερη ρύθμιση της προστασίας των επιφανειακών υδάτων, είναι σκόπιμο να καθορισθούν ΠΠΠ για ρύπους που έχουν καταταχθεί στις ουσίες προτεραιότητας σε κοινοτική κλίμακα και να παρασχεθεί στα κράτη μέλη η αρμοδιότητα να καθορίζουν κανόνες για τους υπόλοιπους ρύπους σε εθνικό επίπεδο, οσάκις απαιτείται, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των σχετικών κοινοτικών κανόνων. Πάντως, οκτώ ρύποι οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ ⁽²⁾, και περιλαμβάνονται στην ομάδα των ουσιών για τις οποίες απαιτείται η λήψη μέτρων από τα κράτη μέλη με σκοπό τη διαμόρφωση καλής χημικής κατάστασης έως το 2015, με την επιφύλαξη των άρθρων 2 και 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, δεν περιελήφθησαν στον κατάλογο ουσιών προτεραιότητας. Ωστόσο, τα κοινά πρότυπα που είχαν καθορισθεί για τους ρύπους αυτούς αποδείχθηκαν χρήσιμα και είναι, συνεπώς, σκόπιμο να διατηρηθεί η ρύθμισή τους σε κοινοτικό επίπεδο.
- (12) Κατά συνέπεια, οι διατάξεις που αφορούν τους τρέχοντες στόχους ποιότητας του περιβάλλοντος, οι οποίοι ορίζονται στην οδηγία 82/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1982, περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απώλειες γύρω από το βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων ⁽³⁾, στην οδηγία 83/513/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1983, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απώλειες καδμίου ⁽⁴⁾, στην οδηγία 84/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 1984, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων ⁽⁵⁾, στην οδηγία 84/491/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1984, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοεξανίου ⁽⁶⁾, και στην οδηγία 86/280/ΕΟΚ, θα καταστούν περιττές και θα πρέπει να απαλειφθούν.
- (13) Το υδάτινο περιβάλλον είναι δυνατό να επιβαρύνεται από χημική ρύπανση τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, και κατά συνέπεια, ως βάση για τον καθορισμό των ΠΠΠ θα πρέπει να χρησιμοποιούνται δεδομένα τόσο για οξείες όσο και για χρόνιες επιπτώσεις. Για να διασφαλισθεί η επαρκής προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, θα πρέπει να καθορισθούν ΠΠΠ εκφραζόμενα ως μέση ετήσια τιμή, σε επίπεδο που να παρέχει προστασία κατά της μακροπρόθεσμης έκθεσης, καθώς και οι μέγιστες επιτρεπόμενες συγκεντρώσεις για την προστασία έναντι βραχυπρόθεσμης έκθεσης.
- (14) Δυνάμει των κανόνων του τμήματος 1.3.4 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατά την παρακολούθηση της συμμόρφωσης προς τα ΠΠΠ, συμπεριλαμβανομένων όσων εκφράζονται ως μέγιστες επιτρεπόμενες συγκεντρώσεις, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν στατιστικές μεθόδους, όπως υπολογισμό του εκατοστημορίου για την αντιμείωση των ακραίων τιμών (π.χ. ακραίων αποκλίσεων από τη μέση τιμή) και των εσφαλμένων ενδείξεων προκειμένου να διασφαλιστεί αποδεκτό επίπεδο εμπιστοσύνης και ακρίβειας. Για να εξασφαλισθεί η δυνατότητα σύγκρισης της παρακολούθησης μεταξύ κρατών μελών, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η θέσπιση λεπτομερών κανόνων για τις στατιστικές αυτές μεθόδους με τη διαδικασία της επιτροπολογίας.

⁽²⁾ ΕΕ L 181 της 4.7.1986, σ. 16.

⁽³⁾ ΕΕ L 81 της 27.3.1982, σ. 29.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 291 της 24.10.1983, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 74 της 17.3.1984, σ. 49.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 274 της 17.10.1984, σ. 11.

⁽¹⁾ ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1.

- (15) Καθόσον αφορά την πλειονότητα των ουσιών, ο καθορισμός τιμών ΠΠΠ σε κοινοτικό επίπεδο για τις περισσότερες ουσίες θα πρέπει, στο παρόν στάδιο, να περιορίζεται στα επιφανειακά ύδατα. Ωστόσο, όσον αφορά το εξαχλωροβενζόλιο, το εξαχλωροβουταδιένιο και τον υδράργυρο, δεν είναι δυνατό να εξασφαλισθεί η προστασία έναντι έμμεσων επιδράσεων και δευτερογενούς δηλητηρίασης σε κοινοτικό επίπεδο από ΠΠΠ αποκλειστικά και μόνο για τα επιφανειακά ύδατα. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να ορισθούν ΠΠΠ για ζώντες οργανισμούς σε κοινοτικό επίπεδο για τις προαναφερόμενες τρεις ουσίες. Για να παρασχεθεί στα κράτη μέλη ευελιξία στη στρατηγική τους για την παρακολούθηση, θα πρέπει να τους δοθεί η δυνατότητα είτε να παρακολουθούν και να εφαρμόζουν τα σχετικά ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς είτε να ορίζουν αυστηρότερα ΠΠΠ για τα επιφανειακά ύδατα, τα οποία θα παρέχουν ισοδύναμο επίπεδο προστασίας.
- (16) Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να ορίζουν ΠΠΠ για ιζήματα ή/και ζώντες οργανισμούς σε εθνική κλίμακα και να εφαρμόζουν τα εν λόγω ΠΠΠ αντί των ΠΠΠ για το νερό που προβλέπει η παρούσα οδηγία. Αυτά τα ΠΠΠ θα πρέπει να ορίζονται μέσω διαφανούς διαδικασίας που θα περιλαμβάνει σχετικές κοινοποιήσεις προς την Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη, ώστε να εξασφαλίζεται επίπεδο προστασίας ανάλογο προς τα ΠΠΠ που αναγνωρίζονται για τα ύδατα σε κοινοτική κλίμακα. Η Επιτροπή θα πρέπει να συνοψίζει τις ανωτέρω κοινοποιήσεις στις εκδόσεις της για την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Επιπλέον, τα ιζήματα και οι ζώντες οργανισμοί παραμένουν σημαντικές πηγές για την παρακολούθηση ουσιών με σημαντικό δυναμικό συσώρευσης. Τα κράτη μέλη, για την εκτίμηση των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων ανθρωπογενών δραστηριοτήτων και τάσεων, θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν θα αυξηθούν σημαντικά τα υφιστάμενα επίπεδα μόλυνσης σε ζώντες οργανισμούς και ιζήματα.
- (17) Σύμφωνα με το άρθρο 13 και το παράρτημα VII Α 5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, οιοδήποτε εξαιρέσεις από την εφαρμογή των προτύπων ποιότητας περιβάλλοντος για τις ουσίες προτεραιότητας που ισχύουν για τις υδάτινες μάζες σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 4, 5 και 6 της εν λόγω οδηγίας, θα πρέπει να αναφέρονται στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού. Υπό τον όρο ότι τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ συμπεριλαμβανομένων των προϋποθέσεων για εξαιρέσεις, μπορούν να διεξάγονται δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων της βυθοκόρησης και της ναυτιλίας, που οδηγούν σε απορρίψεις, εκπομπές και διαρροές ουσιών προτεραιότητας.
- (18) Τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης⁽¹⁾, και να διαχειρίζονται τις επιφανειακές υδάτινες μάζες που χρησιμοποιούνται για την απόληψη πόσιμου ύδατος σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Κατά συνέπεια, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των ως άνω απαιτήσεων, λόγω των οποίων ενδέχεται να απαιτούνται αυστηρότερα πρότυπα.
- (19) Στην περικείμενη περιοχή απορρίψεων από σημειακές πηγές, οι συγκεντρώσεις ρύπων είναι γενικώς υψηλότερες σε σχέση με τις συγκεντρώσεις ρύπων σε ύδατα. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα δημιουργίας ζωνών ανάμειξης, εφόσον δεν επηρεάζεται η συμμόρφωση της υπόλοιπης επιφάνειας των εν λόγω επιφανειακών υδάτων με τα σχετικά ΠΠΠ. Η έκταση της ζώνης ανάμειξης θα πρέπει να περιορίζεται στην περικείμενη ζώνη του σημείου απόρριψης και θα πρέπει να είναι ανάλογη προς αυτή. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν, κατά περίπτωση, ότι οι απαιτήσεις για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που ορίζονται στο άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας συντονίζονται για ολόκληρη την περιοχή της λεκάνης απορροής ποταμού, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού ζωνών ανάμειξης σε διασυνοριακές υδάτινες μάζες.
- (20) Είναι ανάγκη να ελέγχεται η συμμόρφωση προς τους στόχους για την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη και τη μείωση, όπως προβλέπει το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και να καθίσταται διαφανής η εξέταση της τήρησης των υποχρεώσεων αυτών, ιδίως όσον αφορά σημαντικές εκπομπές, απορρίψεις και διαρροές λόγω ανθρωπίνων δραστηριοτήτων. Επιπλέον, το χρονοδιάγραμμα για την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη και τη μείωση μπορεί μόνον να συνδέεται με συγκεκριμένα απογραφικά δεδομένα. Θα πρέπει επίσης να είναι δυνατή η εκτίμηση της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 4 παράγραφοι 4 έως 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Απαιτείται επίσης κατάλληλο εργαλείο για την ποσοτικοποίηση διαρροών ουσιών, οι οποίες συμβαίνουν κατά τρόπο φυσικό ή προκύπτουν από φυσικές διεργασίες, περίπτωση κατά την οποία είναι αδύνατη η πλήρης παύση ή σταδιακή εξάλειψη απ' όλες τις δυνητικές πηγές. Για την αντιμετώπιση των προαναφερόμενων αναγκών, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να καθιερώσει κατάλογο απογραφής των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών για κάθε περιοχή με λεκάνη απορροής ποταμού στο έδαφός του ή για τμήματα τέτοιων περιοχών.
- (21) Προκειμένου να αποφευχθεί η επικάλυψη εργασιών κατά την κατάρτιση αυτών των καταλόγων και να διασφαλισθεί η συνέπεια προς άλλα υφιστάμενα εργαλεία στον τομέα της προστασίας των επιφανειακών υδάτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες που συλλέγονται με βάση την οδηγία 2000/60/ΕΚ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων⁽²⁾.
- (22) Για να εξασφαλισθεί η συνεκτική προστασία των επιφανειακών υδάτων, τα κράτη μέλη που μοιράζονται επιφανειακές υδάτινες μάζες θα πρέπει να συντονίζουν τις δραστηριότητές τους όσον αφορά την παρακολούθηση και, κατά περίπτωση, την κατάρτιση καταλόγων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32.

⁽²⁾ ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1.

- (23) Για να αντικατοπτρίζονται καλύτερα οι ανάγκες τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επιλέγουν κατάλληλη περίοδο αναφοράς ενός έτους για τη μέτρηση των βασικών καταχωρίσεων στον κατάλογο. Πάντως, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι οι διαρροές λόγω της χρησιμοποίησης φυτοφαρμάκων είναι δυνατό να διαφέρουν σημαντικά από έτος σε έτος λόγω των διαφορετικών ρυθμών χρησιμοποίησης, π.χ. λόγω διαφορετικών κλιματικών συνθηκών. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα επιλογής τριετούς περιόδου αναφοράς για ορισμένες ουσίες που καλύπτονται από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων ⁽¹⁾.
- (24) Για τη βελτιστοποίηση της χρήσης του καταλόγου, ενδείκνυται να ορισθεί προθεσμία εντός της οποίας η Επιτροπή ελέγχει κατά πόσον σημειώνεται πρόοδος με τις εκπομπές, απορρίψεις και διαρροές ώστε να αντιστοιχούν στους στόχους του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφοι 4 και 5 της εν λόγω οδηγίας.
- (25) Θα πρέπει να αναπτυχθούν τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για να συμβάλλουν στην εναρμόνιση των μεθοδολογιών που χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη για την κατάρτιση καταλόγων εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών, συμπεριλαμβανομένων των διαρροών από συσσωρευόμενη σε ιζήματα ρύπανση.
- (26) Πολλά κράτη μέλη επηρεάζονται από φαινόμενα ρύπανσης η πηγή της οποίας ευρίσκεται εκτός της εθνικής δικαιοδοσίας τους. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να καταστεί σαφές ότι ένα κράτος μέλος δεν παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από την παρούσα οδηγία, συνεπεία υπέρβασης ενός ΠΠΠ οφειλόμενης σε μια τέτοια διασυννοριακή ρύπανση, εφόσον τηρούνται ορισμένες προϋποθέσεις και εφόσον έχει αξιοποιηθεί καταλλήλως τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- (27) Με βάση τις εκθέσεις των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 15 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάζει την ανάγκη για τροποποίηση υφιστάμενων πράξεων και για ειδικά συμπληρωματικά μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο, όπως ελέγχους εκπομπών, και εφόσον ενδείκνυται, να υποβάλλει σχετικές προτάσεις. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει τα συμπεράσματά της από την επανεξέταση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, στο πλαίσιο της έκθεσης δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Κατά την εκπόνηση οιασδήποτε προτάσεων για μέτρα ελέγχου εκπομπών, τηρουμένου του άρθρου 10 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις υφιστάμενες απαιτήσεις ελέγχου εκπομπών, όπως αυτές που ισχύουν δυνάμει της οδηγίας 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με ολοκληρωμένο σύστημα πρόληψης και ελέγχου της ρύπανσης ⁽²⁾, καθώς και τις τελευταίες εξελίξεις της τεχνολογίας του περιορισμού της ρύπανσης.
- (28) Τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των ουσιών που είναι έμμονες, βιοσυσσωρεύσιμες και τοξικές, καθώς και ουσιών εξίσου προβληματικών, ιδίως πολύ έμμονων και πολύ βιοσυσσωρεύσιμων, όπως αναφέρεται στην οδηγία 2000/60/ΕΚ, καθορίζονται στο έγγραφο τεχνικών οδηγιών για την εκτίμηση επικινδυνότητας με σκοπό τη στήριξη της οδηγίας 93/67/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό των αρχών εκτίμησης των κινδύνων που διατρέχει ο άνθρωπος και το περιβάλλον από τις ουσίες που γνωστοποιούνται σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽³⁾, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά ⁽⁴⁾, και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την έγκριση και τον περιορισμό των χημικών ουσιών (REACH) και τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού χημικών προϊόντων ⁽⁵⁾. Για να εξασφαλισθεί η συνοχή των κοινοτικών νομοθετημάτων, τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να εφαρμόζονται, κατ' αποκλειστικότητα, στις υπό επανεξέταση ουσίες σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ, το δε παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ θα πρέπει να αντικατασταθεί αναλόγως.
- (29) Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται με τις οδηγίες που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΧ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ έχουν ενσωματωθεί ήδη στην οδηγία 2008/1/ΕΚ και στην οδηγία 2000/60/ΕΚ και διασφαλίζεται το αυτό τουλάχιστον επίπεδο προστασίας, εφόσον τα ΠΠΠ διατηρούνται ή αναθεωρούνται. Για να εξασφαλισθεί συνεκτική προσέγγιση όσον αφορά τη χημική ρύπανση των επιφανειακών υδάτων καθώς και την απλούστευση και τη διευκρίνιση της υφιστάμενης κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα αυτό, είναι σκόπιμο να καταργηθούν σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ και με ισχύ από τις 22 Δεκεμβρίου 2012, οι οδηγίες 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ.
- (30) Οι συστάσεις που αναφέρονται στην οδηγία 2000/60/ΕΚ, ιδίως οι συστάσεις της επιστημονικής επιτροπής για την τοξικότητα, την οικοτοξικότητα και το περιβάλλον, ελήφθησαν υπόψη.
- (31) Σύμφωνα με την παράγραφο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ⁽⁶⁾, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να συντάσσουν, για δική τους χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες στους οποίους θα εμφανίζεται, όσο το δυνατόν αναλυτικότερα, ο συσχετισμός μεταξύ της παρούσας οδηγίας και των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, και να τους δημοσιοποιούν.

⁽²⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2008, σ. 8.

⁽³⁾ ΕΕ L 227 της 8.9.1993, σ. 9.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 123 της 24.4.1998, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1· διορθώθηκε στην ΕΕ L 136 της 29.5.2007, σ. 3.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1.

- (32) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η επίτευξη καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων με τη θέσπιση ΠΠΠ για τις ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, ως εκ τούτου, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, ώστε να εξασφαλιζέται ενιαίο επίπεδο προστασίας των επιφανειακών υδάτων εντός της Κοινότητας, η Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως εκτίθεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την εκπλήρωση του στόχου αυτού.
- (33) Τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.
- (34) Θα πρέπει ιδίως να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να τροποποιήσει το σημείο 3 του μέρους Β του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας. Δεδομένου ότι το μέτρο αυτό είναι γενικής εμβέλειας και έχει ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας ή τη συμπλήρωσή της με την προσθήκη νέων μη ουσιωδών στοιχείων, πρέπει να ληφθεί σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία καθορίζει πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΠΠΠ) για ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με στόχο την επίτευξη καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων και σύμφωνα με τις διατάξεις και τους στόχους του άρθρου 4 της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Άρθρο 3

Πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος

1. Σύμφωνα με το άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας και το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στα συστή-

ματα επιφανειακών υδάτων τα ΠΠΠ τα οποία ορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ στα συστήματα επιφανειακών υδάτων σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο μέρος Β του παραρτήματος Ι.

2. Τα κράτη μέλη δύναται να επιλέξουν να εφαρμόζουν ΠΠΠ για τα ιζήματα ή/και τους ζώντες οργανισμούς αντί των προτύπων που ορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, σε ορισμένες κατηγορίες επιφανειακών υδάτων. Τα κράτη μέλη που προβαίνουν σε αυτή την επιλογή:

α) εφαρμόζουν, για τον υδράργυρο και τις ενώσεις του, ΠΠΠ 20μg/kg, ή/και για το εξαχλωροβενζένιο ΠΠΠ 10μg/kg, ή/και για το εξαχλωροβουταδιένιο ΠΠΠ 55 μg/kg, στους ιστούς θηρευομένων ιχθύων (υγρό βάρος), επιλέγοντας τον πλέον πρόσφορο δείκτη μεταξύ ιχθύων, μαλακίων, οστρακοδέρμων και άλλων ζώντων οργανισμών·

β) ορίζουν και εφαρμόζουν ΠΠΠ πλην των μνημονευομένων στο στοιχείο α) για τα ιζήματα ή/και τους ζώντες οργανισμούς για συγκεκριμένες ουσίες. Τα εν λόγω ΠΠΠ παρέχουν τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας με τα ΠΠΠ για τα ύδατα, τα οποία παρατίθενται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι·

γ) καθορίζουν, για τις ουσίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), τη συχνότητα παρακολούθησης στους ζώντες οργανισμούς ή/και τα ιζήματα. Ωστόσο, η παρακολούθηση γίνεται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και οι κρίσεις των εμπειρογνομόνων δικαιολογούν κάποια άλλη periodicότητα· και

δ) κοινοποιούν στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη, μέσω της επιτροπής του άρθρου 21 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατάλογο των ουσιών για τις οποίες ορίστηκαν ΠΠΠ σύμφωνα με το στοιχείο β), τους λόγους και τη βάση για τη χρήση της προσέγγισης αυτής, τα εναλλακτικά ΠΠΠ που έχουν οριστεί, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων και της μεθοδολογίας διά των οποίων επετεύχθησαν τα εναλλακτικά ΠΠΠ, τις κατηγορίες επιφανειακών υδάτων στις οποίες θα εφαρμόζονται, και την προγραμματιζόμενη συχνότητα παρακολούθησης, μαζί με την αιτιολόγηση της συχνότητας αυτής.

Στις εκθέσεις που δημοσιεύει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, περιλαμβάνεται σύνοψη των κοινοποιήσεων δυνάμει του στοιχείου δ) ανωτέρω και της σημείωσης 9 του μέρους Α του παραρτήματος Ι.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

3. Βάσει της παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων η οποία διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη φροντίζουν για την ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων των συγκεντρώσεων των ουσιών προτεραιότητας που εκτίθενται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι και οι οποίες τείνουν να συγκεντρώνονται σε ιζήματα ή/και ζώντες οργανισμούς, αποδίδοντας ιδιαίτερη έμφαση στις ουσίες αριθ. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 και 30. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, λαμβάνουν μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι οι συγκεντρώσεις αυτές δεν αυξάνουν σημαντικά σε ιζήματα ή/και οικείους ζώντες οργανισμούς.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τη συχνότητα παρακολούθησης σε ιζήματα ή/και ζώντες οργανισμούς ούτως ώστε να υπάρχουν επαρκή δεδομένα για μια αξιόπιστη ανάλυση μακροπρόθεσμων τάσεων. Ως κατευθυντήρια γραμμή, η παρακολούθηση θα πρέπει να γίνεται κάθε τριετία, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και οι κρίσεις των εμπειρογνομώνων δικαιολογούν κάποια άλλη περιοδικότητα.

4. Η Επιτροπή εξετάζει την τεχνική και επιστημονική πρόοδο, συμπεριλαμβανομένης της σύνταξης εκτιμήσεων επικινδυνότητας, όπως αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και τις πληροφορίες από την καταγραφή των ουσιών που καθίστανται δημόσια διαθέσιμες σύμφωνα με το άρθρο 119 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και, εφόσον είναι αναγκαίο, προτείνει την αναθεώρηση των ΠΠΠ που περιέχονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης και βάσει του χρονοδιαγράμματος του άρθρου 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

5. Το σημείο 3 του μέρους Β του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας μπορεί να τροποποιηθεί σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Ζώνες ανάμειξης

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ζώνες ανάμειξης παρακείμενες σε σημεία απόρριψης. Συγκεντρώσεις μιας ή περισσότερων ουσιών που καταγράφονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι είναι δυνατό να υπερβαίνουν τα σχετικά ΠΠΠ εντός των εν λόγω ζωνών ανάμειξης, εφόσον δεν επηρεάζεται η συμμόρφωση της υπόλοιπης επιφάνειας των υδάτων αυτών προς τα εν λόγω πρότυπα.

2. Τα κράτη μέλη που ορίζουν ζώνες ανάμειξης περιλαμβάνουν στα σχέδιά τους περί διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ περιγραφή:

- των προσεγγίσεων και μεθοδολογιών οι οποίες εφαρμόζονται για τον προσδιορισμό των εν λόγω ζωνών, και
- των μέτρων που λαμβάνονται με σκοπό τη μείωση της έκτασης των ζωνών ανάμειξης στο μέλλον, όπως εκείνα που λαμβάνονται

σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ια) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ ή με την επανεξέταση των αδειών που αναφέρονται στην οδηγία 2008/1/ΕΚ ή των προηγούμενων ρυθμίσεων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

3. Τα κράτη μέλη που ορίζουν ζώνες ανάμειξης διασφαλίζουν ότι η έκταση των ζωνών αυτών:

α) περιορίζεται στο χώρο που γειτνιάζει με το σημείο απόρριψης·

β) είναι αναλογική, σε σχέση με τις συγκεντρώσεις ρύπων στο σημείο απόρριψης και τις συνθήκες εκπομπών ρύπων που περιέχονται στις προγενέστερες ρυθμίσεις, όπως οι εγκρίσεις και οι άδειες, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και σε οιοδήποτε σχετικό κοινοτικό νομοθέτημα, σύμφωνα με την εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών και του άρθρου 10 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ιδίως μετά την αναθεώρηση των εν λόγω προγενέστερων ρυθμίσεων.

4. Οι τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό ζωνών ανάμειξης θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία η οποία αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 5

Κατάλογος εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών

1. Βάσει των πληροφοριών που συλλέγονται σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 και άλλα διαθέσιμα δεδομένα, τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο, συμπεριλαμβανομένων χαρτών εάν υπάρχουν, εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών για όλες τις ουσίες προτεραιότητας και όλους τους ρύπους που εκτίθενται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας, όσον αφορά κάθε περιφέρεια λεκάνης απορροής ποταμού ή μέρος της περιφέρειας αυτής εντός του εδάφους τους, συμπεριλαμβανομένων των συγκεντρώσεών τους στα ιζήματα και τους ζώντες οργανισμούς, κατά περίπτωση.

2. Η περίοδος αναφοράς για την εκτίμηση των τιμών ρύπων που πρέπει να καταχωρίζονται στους καταλόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι ένα έτος μεταξύ των ετών 2008 και 2010.

Ωστόσο, για ουσίες προτεραιότητας ή ρύπους που καλύπτονται από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ, οι καταχωρίσεις είναι δυνατό να υπολογίζονται ως η μέση τιμή των ετών 2008, 2009 και 2010.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τους καταλόγους που έχουν εκπονηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων των αντίστοιχων περιόδων αναφοράς, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

4. Τα κράτη μέλη επικαιροποιούν τους καταλόγους τους κατά την επανεξέταση των αναλύσεων που προσδιορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Η περίοδος αναφοράς για τον καθορισμό τιμών στους επικαιροποιημένους καταλόγους είναι το έτος που προηγείται εκείνου κατά το οποίο πρέπει να ολοκληρωθεί η εν λόγω ανάλυση. Για ουσίες προτεραιότητας ή ρύπους καλυπτόμενους από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ, οι καταχωρίσεις είναι δυνατό να υπολογίζονται ως η μέση τιμή των τριών ετών που προηγούνται της ολοκλήρωσης της εν λόγω ανάλυσης.

Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τους επικαιροποιημένους καταλόγους στα επικαιροποιημένα σχέδια διαχείρισής τους για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

5. Η Επιτροπή επαληθεύει, έως το 2018, αν οι εν λόγω εκπομπές, απορρίψεις και απώλειες, όπως αντικατοπτρίζονται στον κατάλογο, πραγματοποιούν προόδους συμμόρφωσης προς τους στόχους μείωσης ή παύσης που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iv) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφοι 4 και 5 της εν λόγω οδηγίας.

6. Οι τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για την κατάρτιση καταλόγων θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία η οποία αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 6

Διασυνοριακή ρύπανση

1. Ένα κράτος μέλος δεν παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από την παρούσα οδηγία κατόπιν υπέρβασης ενός ΠΠΠ, εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι:

- α) η υπέρβαση οφειλόταν σε πηγή ρύπανσης εκτός της εθνικής δικαιοδοσίας του·
- β) αδυνατούσε, λόγω της διασυνοριακής αυτής ρύπανσης, να λάβει αποτελεσματικά μέτρα συμμορφούμενο με το σχετικό ΠΠΠ, καθώς και ότι
- γ) εφάρμοσε τους μηχανισμούς συντονισμού που προβλέπει το άρθρο 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και, κατά περίπτωση, αξιοποίησε τις προβλέψεις του άρθρου 4 παράγραφοι 4, 5 και 6 της εν λόγω οδηγίας για τα υδατικά συστήματα τα οποία επλήγησαν από τη διασυνοριακή ρύπανση.

2. Τα κράτη μέλη κάνουν χρήση του μηχανισμού που ορίζεται στο άρθρο 12 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, για να παράσχουν στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες, στις περιπτώσεις που εκτιθενται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και σύνοψη των μέτρων που ελήφθησαν κατά της διασυνοριακής ρύπανσης στο σχετικό σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού, σύμφωνα

με τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Άρθρο 7

Υποβολή εκθέσεων και επανεξέταση

1. Βάσει των εκθέσεων των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και ιδίως όσων αφορούν τη διασυνοριακή ρύπανση, η Επιτροπή επανεξετάζει την ανάγκη τροποποίησης των υφισταμένων πράξεων και την ανάγκη λήψης πρόσθετων επιμέρους μέτρων, όπως οι έλεγχοι εκπομπών, σε κοινοτική κλίμακα.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο στο πλαίσιο της έκθεσης που συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ σχετικά με:

- α) τα συμπεράσματα της επανεξέτασης η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου·
- β) τα μέτρα που λαμβάνονται για τη μείωση της έκτασης των ζωνών ανάμειξης που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας·
- γ) τα αποτελέσματα της επαλήθευσης η οποία αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 5 της παρούσας οδηγίας·
- δ) την κατάσταση σχετικά με τη ρύπανση που προέρχεται από έδαφος εκτός της Κοινότητας.

Η Επιτροπή συνοδεύει, ενδεχομένως, την έκθεση με σχετικές προτάσεις.

Άρθρο 8

Αναθεώρηση του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ

Στο πλαίσιο της επανεξέτασης του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας, η Επιτροπή εξετάζει, μεταξύ άλλων, τις ουσίες που εκτιθενται στο παράρτημα III της παρούσας οδηγίας για πιθανό χαρακτηρισμό τους ως ουσιών προτεραιότητας ή ως επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για τα αποτελέσματα της επανεξέτασης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έως τις 13 Ιανουαρίου 2011. Συνοδεύει την έκθεση, κατά περίπτωση, με σχετικές προτάσεις, ιδίως προτάσεις για τον προσδιορισμό νέων ουσιών προτεραιότητας ή επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας ή για το χαρακτηρισμό ορισμένων ουσιών προτεραιότητας ως επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας και για τον καθορισμό αντίστοιχων προτύπων ποιότητας περιβάλλοντος για τα επιφανειακά ύδατα, τα ιζήματα και τους ζώντες οργανισμούς, κατά περίπτωση.

Άρθρο 9**Διαδικασία επιτροπής**

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή του άρθρου 21 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

3. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5α, παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Άρθρο 10**Τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ**

Το παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ αντικαθίσταται από το κείμενο του παραρτήματος ΙΙ της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 11**Τροποποίηση των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ**

1. Το παράρτημα ΙΙ των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ και 84/491/ΕΟΚ απαλείφεται αντιστοίχως.

2. Οι επικεφαλίδες Β των τμημάτων Ι έως ΧΙ του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ απαλείφονται.

Άρθρο 12**Κατάργηση των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ**

1. Οι οδηγίες 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ καταργούνται από τις 22 Δεκεμβρίου 2012.

2. Πριν από τις 22 Δεκεμβρίου 2012, τα κράτη μέλη μπορούν να προβαίνουν στην παρακολούθηση και τη σύνταξη εκθέσεων σύμφωνα με τα άρθρα 5, 8 και 15 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, αντί να ενεργούν σύμφωνα με τις οδηγίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 13**Μεταφορά**

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως τις 13 Ιουλίου 2010.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14**Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 15**Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 16 Δεκεμβρίου 2008.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. LE MAIRE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΟΥΣΙΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΡΥΠΟΥΣ

ΜΕΡΟΣ Α: ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (ΠΠΠ)

ΕΜΤ: ετήσια μέση τιμή.

ΜΕΣ: μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση.

Μονάδα: [µg/l]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Αριθ.	Ονομασία ουσίας	Αριθμός CAS (1)	ΕΜΤ-ΠΠΠ (2) Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας (2)	ΕΜΤ-ΠΠΠ (2) Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ (4) Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας (3)	ΜΕΣ-ΠΠΠ (4) Λοιπά επιφανειακά ύδατα
(1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Ανθρακένιο	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Ατραζίνη	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Βενζόλιο	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Βρωμιούχος διφαινυλαιθέρας (2)	32534-81-9	0,0005	0,0002	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(6)	Κάδμιο και ενώσεις του (Ανάλογα με τις κατηγορίες σκληρότητας ύδα- τος) (6)	7440-43-9	≤ 0,08 (Κατηγορία 1) 0,08 (Κατηγορία 2) 0,09 (Κατηγορία 3) 0,15 (Κατηγορία 4) 0,25 (Κατηγορία 5)	0,2	≤ 0,45 (Κατηγορία 1) 0,45 (Κατηγορία 2) 0,6 (Κατηγορία 3) 0,9 (Κατηγορία 4) 1,5 (Κατηγορία 5)	≤ 0,45 (Κατηγορία 1) 0,45 (Κατηγορία 2) 0,6 (Κατηγορία 3) 0,9 (Κατηγορία 4) 1,5 (Κατηγορία 5)
(6α)	Ανθρακο-τετραχλωρίδιο (7)	56-23-5	12	12	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(7)	C10-13 Χλωροακάνια	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Chlorfenvinphos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9α)	Φυτοφάρμακα κυκλοδιενίου: Aldrin (7) Dieldrin (7) Endrin (7) Isodrin (7)	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(9β)	DDT ολικό (7) (8) para-para-DDT (7)	Δεν εφαρμόζεται 50-29-3	0,025 0,01	0,025 0,01	Δεν εφαρμόζεται Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται Δεν εφαρμόζεται
(10)	1,2-Διχλωροαιθάνιο	107-06-2	10	10	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(11)	Διχλωρομεθάνιο	75-09-2	20	20	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(12)	Φθαλικό δι(2-αιθυλεξίλιο)-(ΦΔΕΕ-DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Ενδοσουλφάνιο	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Φθορανθένιο	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Εξαχλωροβενζόλιο	118-74-1	0,01 (9)	0,01 (9)	0,05	0,05
(17)	Εξαχλωροβουταδιένιο	87-68-3	0,1 (9)	0,1 (9)	0,6	0,6
(18)	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Αριθ.	Ονομασία ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Μόλυβδος και ενώσεις του	7439-92-1	7,2	7,2	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(21)	Υδράργυρος και ενώσεις του	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	Ναφθαλίνο	91-20-3	2,4	1,2	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(23)	Νικέλιο και ενώσεις του	7440-02-0	20	20	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(24)	Εννεύλοφαινόλη [4-(παρα) εννεύλοφαινόλη]	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Οκτυλοφαινόλη [(4-(1,1',3,3'-τετραμεθυλβουτυλική)-φαινόλη)]	140-66-9	0,1	0,01	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(26)	Πενταχλωροβενζόλιο	608-93-5	0,007	0,0007	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(27)	Πενταχλωροφαινόλη	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες (ΠΑΥ — ΡΑΗ) ⁽¹⁰⁾	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
	Βενζο(α)πυρένιο	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Βενζο(β)φθορανθένιο	205-99-2	Σ = 0,03	Σ = 0,03	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
	Βενζο(κ)φθορανθένιο	207-08-9				
	Βενζο(ζ,η,θ)-περιλένιο	191-24-2	Σ = 0,002	Σ = 0,002	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
	Ινδανο(1,2,3-γδ)πυρένιο	193-39-5				
(29)	Σιμαζίνη	122-34-9	1	1	4	4
(29α)	Tetrachloroethylene ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(29β)	Trichloroethylene ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(30)	Ενώσεις τριβουτυλίνης (Κατιόν τριβουτυλίνης)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Τριχλωροβενζόλια (όλα ισομερή)	12002-48-1	0,4	0,4	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(32)	Τριχλωρομεθάνιο	67-66-3	2,5	2,5	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται
(33)	Τριφθοραλίνη	1582-09-8	0,03	0,03	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service (Παροχή υπηρεσιών για χημικές ουσίες).

⁽²⁾ Η παράμετρος αυτή είναι το ΠΠΠ εκφραζόμενο ως ετήσια μέση τιμή (ΕΜΤ-ΠΠΠ). Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, ισχύει για την ολική συγκέντρωση όλων των ισομερών.

⁽³⁾ Τα επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας καλύπτουν τους ποταμούς και τις λίμνες και τα συναφή τεχνητά ή ιδιαίτερος τροποποιημένα υδατικά συστήματα.

⁽⁴⁾ Η παράμετρος αυτή είναι το πρότυπο ποιότητας περιβάλλοντος εκφραζόμενο ως μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση (ΜΕΣ-ΠΠΠ). Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες για το ΜΕΣ-ΠΠΠ σημειώνεται «δεν εφαρμόζεται», οι τιμές ΕΜΤ-ΠΠΠ θεωρούνται ότι προστατεύουν έναντι βραχυπρόθεσμων αιχμών ρύπανσης σε συνεχείς απορρίψεις, καθώς είναι σημαντικά χαμηλότερες σε σχέση με τις τιμές που προκύπτουν με βάση την οξεία τοξικότητα.

⁽⁵⁾ Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας που καλύπτεται από βρωμιούχους διφαινυλαιθέρες (αριθ. 5) και αναφέρεται στην απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ, καθορίζεται ΠΠΠ μόνο για τις συγγενείς ουσίες 28, 47, 99, 100, 153 και 154.

⁽⁶⁾ Για το κάδμιο και τις ενώσεις του (αριθ. 6) οι τιμές ΠΠΠ κυμαίνονται ανάλογα με τη σκληρότητα του ύδατος όπως ορίζεται στις 5 κατηγορίες κατάταξης (Κατηγορία 1: < 40 mg CaCO₃/l, Κατηγορία 2: 40 έως < 50 mg CaCO₃/l, Κατηγορία 3: 50 έως < 100 mg CaCO₃/l, Κατηγορία 4: 100 έως < 200 mg CaCO₃/l και Κατηγορία 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Η ουσία αυτή δεν είναι ουσία προτεραιότητας αλλά ένας από τους άλλους ρύπους για τους οποίους τα ΠΠΠ είναι ίδια με τα πρότυπα που καθορίζονται στο δίκαιο που ίσχυε πριν από τις 13 Ιανουαρίου 2009.

⁽⁸⁾ Το ολικό DDT περιλαμβάνει το άθροισμα των ισομερών 1,1,1-τριχλωρο-2,2 δις (p-χλωροφαινόλη) αιθάνιο (αριθμός CAS 50-29-3) αριθμός ΕΕ 200-024-3) 1,1,1-τριχλωρο-2 (o-χλωροφαινόλη)-2-(p-χλωροφαινόλη) αιθάνιο (αριθμός CAS 789-02-6) αριθμός ΕΕ 212-332-5, 1,1-διχλωρο-2,2 δις (p-χλωροφαινόλη) αιθάνιο (αριθμός CAS 72-55-9) αριθμός ΕΕ 200-784-6 και 1,1-διχλωρο-2,2 δις (l-χλωροφαινόλη) αιθάνιο (αριθμός CAS 72-54-8, αριθμός ΕΕ 200-783-0).

⁽⁹⁾ Εάν τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς του άρθρου 3 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας. Γνωστοποιούν στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη, μέσω της επιτροπής του άρθρου 21 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τους λόγους και τη βάση για τη χρήση της προσέγγισης αυτής, τα εναλλακτικά ΠΠΠ για τα ύδατα που έχουν οριστεί, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων και της μεθοδολογίας δια των οποίων επετεύχθησαν τα εναλλακτικά ΠΠΠ, και τις κατηγορίες επιφανειακών υδάτων στις οποίες θα εφαρμόζονται.

⁽¹⁰⁾ Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας πολυαρωματικών υδρογονανθράκων (ΠΑΥ — ΡΑΗ) (αριθ. 28), εφαρμόζεται κάθε μεμονωμένο ΠΠΠ, π.χ. το ΠΠΠ για το βενζο(α)πυρένιο, το ΠΠΠ για το άθροισμα βενζο(β)φθορανθένιο και βενζο(κ)φθορανθένιο, και το ΠΠΠ για το άθροισμα βενζο(ζ,η,θ)περιλένιο και ινδανο(1,2,3-γδ)πυρένιο.

ΜΕΡΟΣ Β: ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΠΠΠ ΠΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΜΕΡΟΣ Α

1. Στήλες 4 και 5 του πίνακα: Για κάθε δεδομένη επιφάνεια υδάτινης μάζας, η εφαρμογή του ΕΜΤ-ΠΠΠ σημαίνει ότι, για οποιοδήποτε αντιπροσωπευτικό σημείο παρακολούθησης εντός της υδάτινης μάζας, ο αριθμητικός μέσος των μετρούμενων συγκεντρώσεων σε διάφορους χρόνους κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνει το πρότυπο.

Ο υπολογισμός του αριθμητικού μέσου, η εφαρμοζόμενη αναλυτική μέθοδος καθώς και, όπου δεν υφίσταται κατάλληλη αναλυτική μέθοδος που να συμμορφώνεται με τα κριτήρια ελάχιστων επιδόσεων, η μέθοδος εφαρμογής ΠΠΠ πρέπει να συμφωνεί με τις εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική παρακολούθηση και την ποιότητα των αναλυτικών αποτελεσμάτων σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ.

2. Στήλες 6 και 7 του πίνακα: Για κάθε δεδομένη επιφάνεια υδάτινης μάζας, η εφαρμογή του ΜΕΣ-ΠΠΠ σημαίνει ότι η μετρηθείσα συγκέντρωση σε οποιοδήποτε αντιπροσωπευτικό σημείο παρακολούθησης εντός της υδάτινης μάζας δεν υπερβαίνει το πρότυπο.

Ωστόσο, δυνάμει του τμήματος 1.3.4 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν στατιστικές μεθόδους, όπως ο υπολογισμός του εκατοστημορίου, με στόχο να διασφαλίζεται αποδεκτό επίπεδο εμπιστοσύνης και ακρίβειας για τον προσδιορισμό της συμμόρφωσης προς τα ΜΕΣ-ΠΠΠ. Εάν το πράξουν, οι στατιστικές αυτές μέθοδοι συμμορφώνονται προς τους λεπτομερείς κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 9 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

3. Με εξαίρεση το κάδμιο, το μόλυβδο, τον υδράργυρο και το νικέλιο (αποκαλούμενα εφεξής «μέταλλα»), τα ΠΠΠ που ορίζονται στο παρόν παράρτημα εκφράζονται ως ολικές συγκεντρώσεις στο συνολικό δείγμα ύδατος. Στην περίπτωση μετάλλων, το ΠΠΠ αναφέρεται στην εν διαλύσει συγκέντρωση, δηλαδή την εν διαλύσει φάση δείγματος ύδατος που λαμβάνεται με διήθηση μέσω ηθμού 0,45 μm ή κάθε ισοδύναμη προεπεξεργασία.

Τα κράτη μέλη μπορούν, κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης σε σχέση με τα ΠΠΠ, να λαμβάνουν υπόψη:

- α) τις φυσικές συγκεντρώσεις μετάλλων σε μη εκτεθειμένο περιβάλλον και τις ενώσεις τους, εάν εμποδίζουν τη συμμόρφωση προς την αξία ΠΠΠ· και
- β) τη σκληρότητα, το pH ή άλλες παραμέτρους ποιότητας ύδατος που επηρεάζουν τη βιοδιαθεσιμότητα των μετάλλων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Το παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΥΣΙΩΝ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Αριθμός	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	Αριθμός ΕΕ ⁽²⁾	Ονομασία ουσίας προτεραιότητας ⁽³⁾	Χαρακτηρισμός ως επικίνδυνης ουσίας προτεραιότητας
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Ανθρακένιο	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Ατραζίνη	
(4)	71-43-2	200-753-7	Βενζόλιο	
(5)	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται	Βρωμιούχος διφαινυλαιθέρας ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	Δεν εφαρμόζεται	Πενταβρωμοδιφαινυλαιθέρας (συγγενείς ουσίες 28, 47, 99, 100, 153 και 154)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Κάδμιο και ενώσεις του	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Χλωροαλκάνια, C ₁₀₋₁₃ ⁽⁴⁾	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-Διχλωροαιθάνιο	
(11)	75-09-2	200-838-9	Διχλωρομεθάνιο	
(12)	117-81-7	204-211-0	Φθαλικό δι(2-αιθυλεξυλιο) (ΦΔΑΕ - DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Ενδοσουλφάνιο	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Φθορανθένιο ⁽⁶⁾	
(16)	118-74-1	204-273-9	Εξαχλωροβενζόλιο	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Εξαχλωροβουταδιένιο	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Μόλυβδος και ενώσεις του	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Υδράργυρος και ενώσεις του	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Ναφθαλίνιο	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Νικέλιο και ενώσεις του	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Εννεύλοφαινόλη	X
	104-40-5	203-199-4	(4-εννεύλοφαινόλη)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Οκτυλοφαινόλη	
	140-66-9	Δεν εφαρμόζεται	(4-(1,1',3,3' - τετραμεθυλβουτυλική)-φαινόλη)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Πενταχλωροβενζόλιο	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Πενταχλωροφαινόλη	

Αριθμός	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	Αριθμός ΕΕ ⁽²⁾	Ονομασία ουσίας προτεραιότητας ⁽³⁾	Χαρακτηρισμός ως επικίνδυνης ουσίας προτεραιότητας
(28)	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται	Πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες	X
	50-32-8	200-028-5	(Βενζοα)πυρένιο	X
	205-99-2	205-911-9	(Βενζοβ)φθορανθένιο	X
	191-24-2	205-883-8	(Βενζο(ζ,η,θ)περυλένιο	X
	207-08-9	205-916-6	(Βενζο(κ)φθορανθένιο)	X
	193-39-5	205-893-2	(Ινδανο(1,2,3-γδ)πυρένιο	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Σιμαζίνη	
(30)	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται	Ενώσεις τριβουτυλτίνης	X
	36643-28-4	Δεν εφαρμόζεται	Κατιόν τριβουτυλτίνης	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Τριχλωροβενζόλια	
(32)	67-66-3	200-663-8	Τριχλωρομεθάνιο (χλωροφόρμιο)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Τριφθοραλίνη	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service (Παροχή Υπηρεσιών για Χημικές Ουσίες).

⁽²⁾ Αριθμός ΕΕ: Ευρωπαϊκός κατάλογος υφιστάμενων χημικών ουσιών (EINECS) ή Ευρωπαϊκός κατάλογος κοινοποιημένων χημικών ουσιών (ELINCS).

⁽³⁾ Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες έχουν επιλεγεί ομάδες ουσιών, ως ενδεικτικές παράμετροι παρατίθενται τυπικές μεμονωμένες αντιπροσωπευτικές τιμές (σε αγκύλες και χωρίς αριθμό). Για αυτές τις ομάδες ουσιών, η ενδεικτική παράμετρος πρέπει να προσδιορίζεται μέσω της αναλυτικής μεθόδου.

⁽⁴⁾ Αυτές οι ομάδες ουσιών κανονικά περιλαμβάνουν πλήθος μεμονωμένων ενώσεων. Επί του παρόντος, δεν είναι δυνατόν να δοθούν οι κατάλληλες ενδεικτικές παράμετροι.

⁽⁵⁾ Μόνον ο πενταβρωμοδιφαινυλαιθέρας (αριθμός CAS 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Το φθορανθένιο αναφέρεται στον κατάλογο ως δείκτης άλλων, περισσότερο επικίνδυνων πολυαρωματικών υδρογονανθράκων.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΟΥΣΙΕΣ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΕΣ ΣΕ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΓΙΑ ΠΙΘΑΝΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟ ΩΣ «ΟΥΣΙΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ» Ή ΩΣ «ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ»

Αριθμός CAS	Αριθ. ΕΕ	Όνομα ουσίας
1066-51-9	—	ΑΜΡΑ
25057-89-0	246-585-8	Bentazon
80-05-7		Δισφαινόλη Α
115-32-2	204-082-0	Δικοφώλη
60-00-4	200-449-4	ΕDΤΑ
57-12-5		Ελεύθερες κυανιούχες ενώσεις
1071-83-6	213-997-4	Glyphosate
7085-19-0	230-386-8	Mecorprop (MCPP)
81-15-2	201-329-4	Μοσχοξυλόλιο
1763-23-1		Υπερφθοριωμένο σουλφονικό οξύ (PFOS)
124495-18-7	—	Κινοξυφαιν [5,7-διχλωρο-4-(p-φθοροφαινοξυ)κινολίνη] Διοξίνες Πολυχλωροδιφαινόλια (PCB)